

heldig, naar, som jeg antager, Statskassen var dækket, og Underbalancen kom til at ligge paa Kommunekasserne, er nøjagtig den, at i det første Tilfælde, saaledes som jeg har foreslaaet, vil den naturlige Balance komme til Stede, efterhaanden som Statteevnen tilstøder det der ude, og at i det andet Tilfælde Kommunierne der ude straks kom til at begynde med at sæbne de nødvendige Midler til at fortsætte den kommunale Virksomhed. Betingelserne for, at denne skal fortsættes, vil være den, at der straks skal paalægges nye Statter, og Spørgsmaalet er da det, hvor er den Statteevne, der kan bære de større Paalæg? Det ærede Medlem nævnte vel, at i 1879, da Forholdene i Kolonierne bleve undersøgte ved en herfra udsendt Kommission, havde denne Kommission foreslaaet nye Statter, der vilde kunne paalægges i alt Fald efterhaanden. Men det maa jo ikke glemmes, at medens denne Kommission gik ud fra den den Gang ret naturlige Forudsætning, at Forholdene der ude vilde forbedre sig, at Produktionsvirksomheden og Erhvervene vilde tiltage, eller der dog i alt Fald ikke vilde finde nogen hderligere Tilbagegang Sted, er imidlertid det ganske modsatte indtraadt efter 1879. Jeg kan indskrænke mig til blot at nævne et eneste Eksempel, som ogsaa vil findes trykt i Bemærkningerne. I Marts 1879—80 vare Indtægterne paa St. Thomas endnu 181,000 Dollars, medens de for Aar 1888—89 kun ere 112,000 og altsaa i de 9 Aar ere gaaede tilbage til de $\frac{2}{3}$ af, hvad de vare, og det ikke ved, at man har ophævet Statter, men derved, at Skatteilberne ere flydte sparsommere. Dette er ganske særlig betydeligt for St. Thomas, fordi en meget væsentlig Del af Indtægterne hidrøre fra Skibsafgiften i Havnen, og de Omsætninger, som den gode Havn foranlediger. Naar Indtægterne altsaa ere gaaede i den Grad tilbage, er det netop et sikkert Bevis paa, i hvilken Grad Erhvervene paa St. Thomas ere gaaede tilbage. Mener man da, at man ikke desto mindre kan paalægge nye Statter og saa de nye Statter betalte? Blandt de nye Statter, som det ærede Medlem anbefalede, var for det første Indkomstskat. Det maa bemærkes, at om man end ikke har en Skat paa St. Thomas under dette Navn, har man en Skat, der kommer Indkomstskatten meget nær, nemlig en Næringskat, der giver et Beløb af 10—11,000 Dollars. Hvad Spiritusbeskatningen angaar, er den ikke saa ubetydelig, som det ærede Medlem antog, naar man sammenligner den med det ringe Folketal der ude. Foruden Afgiften til Staten, Kolonialkassen, er der ogsaa andre Afgifter, der hvile

paa Udsalgene af Drifkevarer. Skulde der indføres en Beskatning i Sighed med Besatningen her hjemme, altsaa en Tilvirkningsafgift af Spiritus, maa der ogsaa indføres et helt nyt Skatteapparat; det er en Selvfølge, det eksisterer jo ikke der ude, og jeg vil ogsaa forme, at den Form, hvorunder Spiritusafgiften svares der ude, nemlig gjennem en betydelig Afgift paa Udsalgene, har i alt Fald meget til anbefaling for sig. — Det ærede Medlem fordrede en grundig Prøvelse. Selvfølgelig anbefaler jeg det samme. Det ærede Medlem ønskede at saa nøjere Indsigt i Forholdene der ude blandt andet ved at blive bekendt med Kolonialraadets Forhandlinger. De staa selvfølgelig til Disposition for ærede Medlemmer, der ville gøre sig bekendt med dem, men dersom det ærede Medlem tror, at han derigennem skulde kunne faa en Vejledning om, hvilke Statter der kunne bæres, vil det ærede Medlem søge forgæves. Han vil kun finde udtalt og det ikke sjældent, at det er umuligt for dem overhovedet at bære nogen ny Skat. Det er i det hele taget noget, som gaar igen stadig derude, at de nære en mere end almindelig Modbydelighed for at betale Skat. Ligeledes tror jeg, at det ærede Medlem i Kolonialraadets Forhandlinger forgæves vil søge disse Indstillinger om betydelige Besparelser i Administrationen o. s. v., jeg antager, at det ærede Medlem, ligesom det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Bajer) har ladet sig forlede til en saadan Antagelse gennem Betænkningen, der er afgivet af et af Kolonialraadene derovre. Men jeg holder mig temmelig forvisset om, at naar det ærede Medlem vil sammenholde denne Betænkning af Kolonialraadet med Raadets Forhandlinger, vil han se, at Betænkningens Udtalelser om disse Besparelser, dog i hvert Fald ikke skulle tages ganske bogstavelig. Jeg skal iøvrigt her indskyde, at naar jeg udtalte mig paa den Maade, som jeg gjorde, ved Fremsettelsen af Forslaget om den ene af disse Betænkninger, var det dog ikke alene, fordi jeg ogsaa havde taget Anstod af visse Udtryk i den Betænkning, men det var end mere fordi, at efter min Formening Realiteterne, der fremførtes deri, Forordningerne, som der ville søges gjort gældende herigennem, vare aldeles umulige at fuldbyrde. Jeg veed ikke, om noget Medlem her i Salen — det maa selvfølgelig være de gamle Medlemmer — erindrer, at der i Begyndelsen af Halvfjerdserne blev forelagt for Kolonialraadene derude Forslag til Forandring i Koloniallovene. Der var indkommet en Adresse fra Bevøere derude, Henvendelser fra Kolonialraadene derude, der gik i Retning af at forlange udvidet Selvførelse for